

Okupatsioonide Muuseum algatas 2013. aasta 8. septembril ehk esivanemate päeval koostöös Eesti Memento Liidu ja MTÜ-ga Siberi Lood peamiselt koolinoortele suunatud mälestuslugude kogumise konkursi "Siberi kodu". Mälestusloo esitamise tähtaeg konkursil osalemiseks on 24. veebruar 2014.

Konkursile laekus tähtjaks 107 mälestuslugu. Suur tänu kõigile osalejatele! Tulemused selguvad maikuus!

Kõikidest konkursile saabunud lugudest antakse välja raamat, mille iga osalenu saab endale kingituseks (kirjutaja, jutustaja, juhendaja).

Konkursile oodati mälestuslugusid sellest, milline oli üks Siberisse küüditatud eestlase kodu ja kuidas see erines kohalike kodudest. Kes olid naabriteks, uuteks mängukaaslasteks? Milline oli läbisaamine kohalikega? Kuidas hoiti omadega kokku ja peeti lähedastega sidet? Samuti lugusid, mis räägivad Siberi kodude ümbrusest. Mille poolest erines Siberi kliima ja loodus ning kuidas sellega kohaneti? Millised olid uued tööd ja tegemised, mis tuli ära õppida? Kodu – see on eelkõige inimesed, aga ka asjad ja ümbruskond.

Emakeeleõpetaja Anu Kella juhendamisel saabus Gustav Adolfi Gümnaasiumi õpilaste poolt konkursile üle neljakümne töö. Intervjuud Anu Kellaga on võimalik lugeda 31. jaanuari Õpetajate Lehest. Siinkohal on toodud lõik artiklist: *"Pean selliste tööde tegemist erakordselt oluliseks. Töö koostaja ehk õpilase seisukohast on minu arvates kõige olulisem see, et erinevad põlvkonnad istuvad maha ja räägivad omavahel. Tänapäeval on kõikidel kogu aeg kiire ning usun, et vanaemad-vanaisad ja lapselapsed ei leia tihti enam aega, et omavahel rääkida, ometi on peresisene suhtlemine ülimalt oluline. Mingil hetkel neid memmesid-taate pole enam meie keskel ja küsida pole enam kelleltki, kui isegi tahaks."*

Üks Anu Kella õpilasi on oma töös jõudnud järeldusele: *„Ma tahan olla oma vanaema moodi. Kuid ma tunnen end väga õnnelikuna kahel põhjusel. Esiteks on mul tohutult vedanud, et ma saan selliseid lugusid kuulata ja üles märkida, aga mitte ise läbi elada. Need lood on osa meie rahva hingest ning me peame neid säilitama, et mõista teisi ja iseennast, kuid nende sisu on paljuski kurb. Ja teiseks olen ma siiralt õnnelik, et mu vanaema minuga alati eesti keeles rääkinud on ja rääkima jääb – see keel ja need inimesed on varandus.“*

President Lennart Meri on öelnud: *"Meie lastel, uuel põlvkonnal, on vaja saada elavaid mälestusi oma vanavanematelt, et õpilased ise õpiksid tundma ja kirjutaksid üles ajalugu: oma pere, oma rahva, oma kodumaa ajalugu."*

Konkursi täpsemad tingimused: www.siberilood.ee

Konkursi toetaja on Haridus- ja Teadusministeerium.